

[S. Rasmussen.]

at man ogsaa maa tage under Overvejelse, om en saadan Forbedring af Jorden, som paa flere Steder kan komme til at beløbe sig til flere Hundrede Kroner pr. ha, muligvis er købt for dyrt. Men vi er fra vor Side indstillet paa at tiltræde denne Lov, specielt hvis man kan faa den Underændring igennem, som den ærede sidste Taler gik saa stærkt imod.

Jeg tror imidlertid, det er uheldigt her ved første Behandling at komme saa stærkt ind paa hele dette Spørgsmaal. Lovforslaget vil jo nu blive henvist til et Udvalg, og jeg mener, at man dér bedre kan tale sig til Rette om dette Forhold. Jeg vilde hilse med stor Glæde, om man fra alle Sider kunde enes om en Løsning. Vel indrømmer jeg, at det paagældende Arbejde mange Gange er besværligt og strengt, men man maa heller ikke se bort fra, at naar der skal betales den tariffmæssige Løn for et saadant Arbejde, vil det forøge Udgifterne ganske betydeligt, saa at det somme Tider maaske ikke kan betale sig at bringe Arbejdet til Udførelse.

Gunnar Fog-Petersen: Af alle de Kriseforanstaltninger, der er gennemført, er der næppe nogen, som har haft en saa ubetinget Succes som den Lov, hvortil vi i Dag behandler Ændringer. Næsten ligegyldigt, hvorhen man kommer, ser man vidtstrakte Arbejder gennemført i Henhold til denne Lovgivning. Navnlig oppe paa den Egn, hvor jeg bor, i Vendsyssel, er det aldeles forbavsende, hvor stærkt Løven udnyttes. Af de 10 Mill. Kr. er allerede de 7 beslagnede, og en Mængde nye Arbejder er paa Stabelen. Det er noget, enhver Landmand ved, at Afvanding, hvor Jorden er vandlidende, og Mergling, hvor Jorden er sur, er Grundforbedringsarbejder, hvis Rentabilitet er saa sikker, at hvis det overhovedet kan betale sig at dyrke Jorden, kan det ogsaa betale sig at gennemføre disse Grundforbedringer.

Denne Lov har haft en meget heldig Virkning; det var gode Ændringer, der blev sat ind i den i sin Tid. Derved blev ligesom et Stigbord taget op, nemlig Henvendelsen til Kommunalbestyrelsen om Garanti og Kontrol, som man ofte følte som noget af en Canossa-Gang, og derved er Løven kommet til at virke saa stærkt, som den er.

Nu udtaler ærede Medlemmer af Det konservative Folkeparti og Venstre. Betænkkelighed med Hensyn til, om det kan betale sig at gennemføre disse Arbejder med den elendige Pris, der for Tiden i Alminde-

lighed betales for Landbrugsprodukter. Hertil er ikke andet at sige, end at de Landmænd, som har søgt Laan, har skønnet, at det kunde betale sig, ogsaa fordi de faar et betydeligt Tilskud baade til Arbejdets Udførelse og til Rørene, og ved de Ændringer, vi behandler her i Dag, aabnes der Mulighed for øget Tilskud. Nu er det jo ikke saaledes, at vi paalægger Landmændene at benytte Løven. Konservative Landmænd og Venstre-Landmænd er jo ikke forpligtet til at benytte den, selv om vi vedtager den, og jeg indrømmer, at den Tanke kan komme op i en Landmand, naar han ser paa, hvad der ydes ham i Vederlag for hans Arbejde for Tiden, i Vest- og Nordjylland i de allerfleste Tilfælde slet ingenting, om det nu ogsaa kan betale sig at gennemføre disse Grundforbedringsarbejder. Men der ligger jo endelig ogsaa et Fremtidshaab gemt i Grundforbedring. I dette Tilfælde som i ethvert Tilfælde, hvor man gennemfører en Grundforbedring, tager det Sigte paa et længere Aaremaal. Vi Mennesker ved jo ikke andet om Fremtiden, end hvad vi kan slutte os til af Fortiden, og efter hvad vi kan se af Fortiden, har gode og daarlige Tider, Op- og Nedgangstider altid skiftet. Saaledes tænker jeg, Landmændene ræsonnerer, naar de benytter den Chance, der her foreligger for at faa gennemført Grundforbedringer. Jeg mener, at de Ændringer, som foreslaas, er gode. De betyder en Udvidelse og gør Chancerne større.

Naar nu Løven, som den er — og bedre bliver den i sin udvidede Skikkelse —, har virket saa godt og er benyttet saa stærkt, forekommer det mig ilde betænkt og mindre vel overvejet, for ikke at sige mindre kløgt, at stille et Ændringsforslag som det, der har været stillet af Mindretallet, Konservative og Venstre, i Folketinget, og som ogsaa har stukket Hovedet frem ved Behandlingen her i Dag. Det er jo nemlig ikke paakrævet. Hvis man kunde komme og sige: Denne Lov virker ikke ude i Landet, fordi der er sat Lønbestemmelser ind af en saadan Art, at Landmændene ikke kan bruge den — ja, saa var der Mening i at stillet et Ændringsforslag som det, de Herrer har stillet. Men saadan er Forholdet jo ikke. Løven er blevet brugt, som de selv siger, over Forventning, og at gennemføre et Ændringsforslag som det, der her er Tale om, kan komme til — jeg haaber ikke, det sker, men det kan ske — at virke paa samme Maade, som det virkede, da Molboerne samlede sig i Flok og gik ind i Kornet for at jage Storken ud. Løven bruges, og man betaler den paa Egnen gangse Løn for slikt Arbejde.